

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Artur Butuzov,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația
Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui
Artur Butuzov cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare,
a dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2017 AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Artur Butuzov cu privire la
încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare, dobânzii de întârziere și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la 03 august 2016 în mun.Chișinău
a avut loc accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Kia
Sportage”, n/î XXX, condus de Butuzov Artur a tamponat autovehiculul de model
„Dacia Logan”, n/î xxx, care aparținea SRL „Tax-Leasing”.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03457026,
vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Artur Butuzov, care la
momentul producerii accidentului rutier nu deținea poliță de asigurare obligatorie de
răspundere civilă auto internă.

La 15 septembrie 2016 SRL „Tax-Leasing” a adresat cerere AP „Biroul
Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, prin care a solicitat acordarea
despăgubirilor ce se cuvin conform prevederilor legale în vigoare, ca urmare a
prejudiciului suferit în accidentul de circulație produs la data de 03 august 2016 în
mun. Chișinău.

A indicat că la 24 noiembrie 2016 reclamanta în baza art. 33 alin. (3) din Legea
nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de
răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și a Ordinului nr. OVS

409/16 din 24 noiembrie 2016 a achitat persoanei păgubite Dumitru Russu din Fondul de protecția victimelor străzii despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate autovehiculului „Dacia Logan” cu n/î xxx, în sumă de 25 000 de lei.

Astfel, la 02 decembrie 2016 AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a expediat în adresa lui Artur Butuzov somație prin care a solicitat recuperarea despăgubirilor acordate lui Dumitru Russu în mărime de 25 800 de lei, care însă a rămas fără răspuns.

A menționat că reieșind din prevederile legale în vigoare AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” este în drept de a solicita de la Artur Butuzov restituirea despăgubirii de asigurare achitate în urma producerii accidentului rutier persoanei vătămate.

Totodată a relatat că Artur Butuzov conform art. 618 și art. 619 alin. (2) din Codul civil urmează să achite și dobânda de întârziere.

A solicitat încasarea de la Artur Butuzov a despăgubirii de asigurare în mărime de 25 800 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 725,23 de lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat plătită la depunerea acțiunii în sumă de 795,76 de lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2500 de lei.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea s-a admis integral.

S-a încasat de la Artur Butuzov în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” despăgubirea de asigurare în sumă de 25 800 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 725,23 de lei, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 795,76 de lei și cheltuielile achitate pentru asistență juridică în mărime de 2500 de lei

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Artur Butuzov, reprezentat de avocatul Alexandru Mărgineanu, s-a casat hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o decizie nouă sub formă de încheiere prin care cererea de chemare în judecată depusă de AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a fost scoasă de pe rol ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Prin decizia din 15 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”.

S-a casat decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Artur Butuzov cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, a dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de avocatul Alexandru Mărgineanu, în interesul lui Artur Butuzov.

S-a casat parțial hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea încasării de la Artur Butuzov în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a sumei de 725,23 cu titlu de dobândă de întârziere și în această parte s-a adoptat o hotărâre nouă prin care s-a respins pretenția înaintată de AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, ca fiind neîntemeiată și s-a micșorat suma încasată de la Artur Butuzov în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” cu

titlu de taxă de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată de la suma de 795,76 de lei pînă la suma de 774 de lei.

În rest, hotărârea s-a menținut fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond just a concluzionat că AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” este în drept de a înainta în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acțiune de regres față de persoanele răspunzătoare de prejudiciu și just a ajuns la concluzia privind încasarea în ordine de regres a sumei de 25 000 de lei de la Butuzov Artur, deoarece anume Butuzov Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier, nerespectând dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La fel, colegiul a constatat că instanța de fond întemeiat a dispus și încasarea sumei de 800 de lei din contul lui Butuzov Artur în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” drept cheltuieli pentru evaluarea pagubelor suportate de către AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”.

Referitor la dobânda de întârziere instanța de apel a dedus că aceasta reprezintă plata pe care debitorul o datorează creditorului pentru folosirea surselor financiare ale acestuia, imputată debitorului ca urmare a întârzierii executării unei obligații pecuniare, astfel încât scadența acestei obligații pecuniare este determinantă pentru calcularea dobânzii de întârziere.

La caz, Colegiul a reținut că reclamantul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a calculat dobânda de întârziere de la data de 21 decembrie 2016, data, pînă când pârâtului-apelant i s-a acordat termen pentru achitarea benevolă a despăgubirii de întârziere prin pretenția din 29 noiembrie 2016.

În aceste circumstanțe, Colegiul a conchis că nu sînt prezente condițiile necesare pentru a impune debitorului o dobîndă de întârziere ca urmare a întârzierii executării obligației pecuniare imputate. Astfel, Colegiul a concluzionat asupra netemeinicii pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere.

A stabilit că întrucît s-a ajuns la concluzia că nu sînt prezente condițiile necesare pentru a impune debitorului o dobîndă de întârziere, urmează a fi micșorată și suma încasată de la Butuzov Artur cu titlu de taxă de stat achitată, ținând cont de pretenția respinsă.

La 30 octombrie 2019 Artur Butuzov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că, la examinarea cauzei în prima instanță i s-a lezat dreptul la apărare, așa cum câteva ședințe de judecată au avut loc în lipsa unui traducător și a fost eliminat din sala de ședință. La fel, nu i s-a permis să facă explicații pe motiv că nu posedă limba de stat, astfel lezându-i dreptul de a se expune în proces, nu i s-a permis să prezinte probe.

A indicat că despre reexaminarea cauzei nu a cunoscut or, cauza a fost examinată în lipsa sa.

Despre reexaminarea cauzei a aflat de la executorul judecătoresc, de la care a primit înștiințare pentru a achita datoria de 29 074 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 04 aprilie 2019 (f.d. 207, vol.I), însă date privind recepționarea acesteia la dosar lipsesc.

Totodată, prin cererea din 22 octombrie 2019, se confirmă că Artur Butuzov a făcut cunoștință cu materialele cauzei la data de 29 octombrie 2019.

Astfel, recursul declarat de Artur Butuzov la 30 octombrie 2019 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Artur Butuzov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Artur Butuzov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Artur Butuzov.

În conformitate cu art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Artur Butuzov.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh